

Sygn. akt III CSK 39/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M.  
z siedzibą w K.  
przeciwko Gminie Miejskiej K.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 6 czerwca 2018 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej  
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACz [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Sąd Najwyższy na tych jedynie przesłankach może, bowiem rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Strona powodowa we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., to jest istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i sformułowała następujące zagadnienie prawne „czy istnieje możliwość uzupełnienia braku zdolności sądowej osoby prawnej - fundacji, podlegającej zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym obowiązku wpisu do rejestru mającemu być dokonany z urzędu, w sytuacji niemożności złożenia skutecznego wniosku o rejestrację w terminie do 31 grudnia 2015 r., w sytuacji, gdy w składzie organów jednostki organizacyjnej zachodziły braki uniemożliwiające jej działanie, które na skutek niewypełnienia obowiązku wynikającego z art. 70 § 1 w związku z art. 199 § 2 k.p.c., nie zostały uzupełnione przed terminem 31 grudnia 2015 r. oraz czy w przypadku niemożności uzupełnienia braku zdolności sądowej osoby prawnej po tym terminie roszczenia jej przysługujące, lecz jeszcze nie stwierdzone prawomocnym tytułem egzekucyjnym wygasają czy są przejmowane przez Skarb Państwa w ramach sukcesji generalnej?”

W związku z przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazana przez skarżącą, przypomnieć należy, że obowiązkiem skarżącego

jest nie tylko sformułowanie tego zagadnienia, ale przede wszystkim ma on obowiązek uzasadnienia swoich wątpliwości ujętych w zagadnienie prawne. Argumentacja użyta przez skarżącego ma być argumentacją prawną, a więc powinna obejmować wywód prawny, wnioski również własne, ale nie mogą się one ograniczać do twierdzenia, że odrzucenie pozwu skutkuje pozbawieniem strony konstytucyjnego prawa do sądu. Należy też przypomnieć, że sformułowane zagadnienie musi również znaleźć odzwierciedlenie w powołanych w skardze kasacyjnej, jako naruszonych przez sąd, przepisach prawa wypełniających podstawy kasacyjne. Zwrócić też należy uwagę, że druga część zapytania sformułowanego przez skarżącą nie pozostaje w związku z treścią kwestionowanego postanowienia

Analiza uzasadnienia wniosku skarżącej o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań, uzasadnienie jest pozbawione argumentacji jurydycznej, co nie pozwala na wnioskowanie, że zapytanie sformułowane przez skarżącą jest istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).